22/01/2022

Το θαύμα του τυφλού στην Ιεριχώ

/ Γνώμες

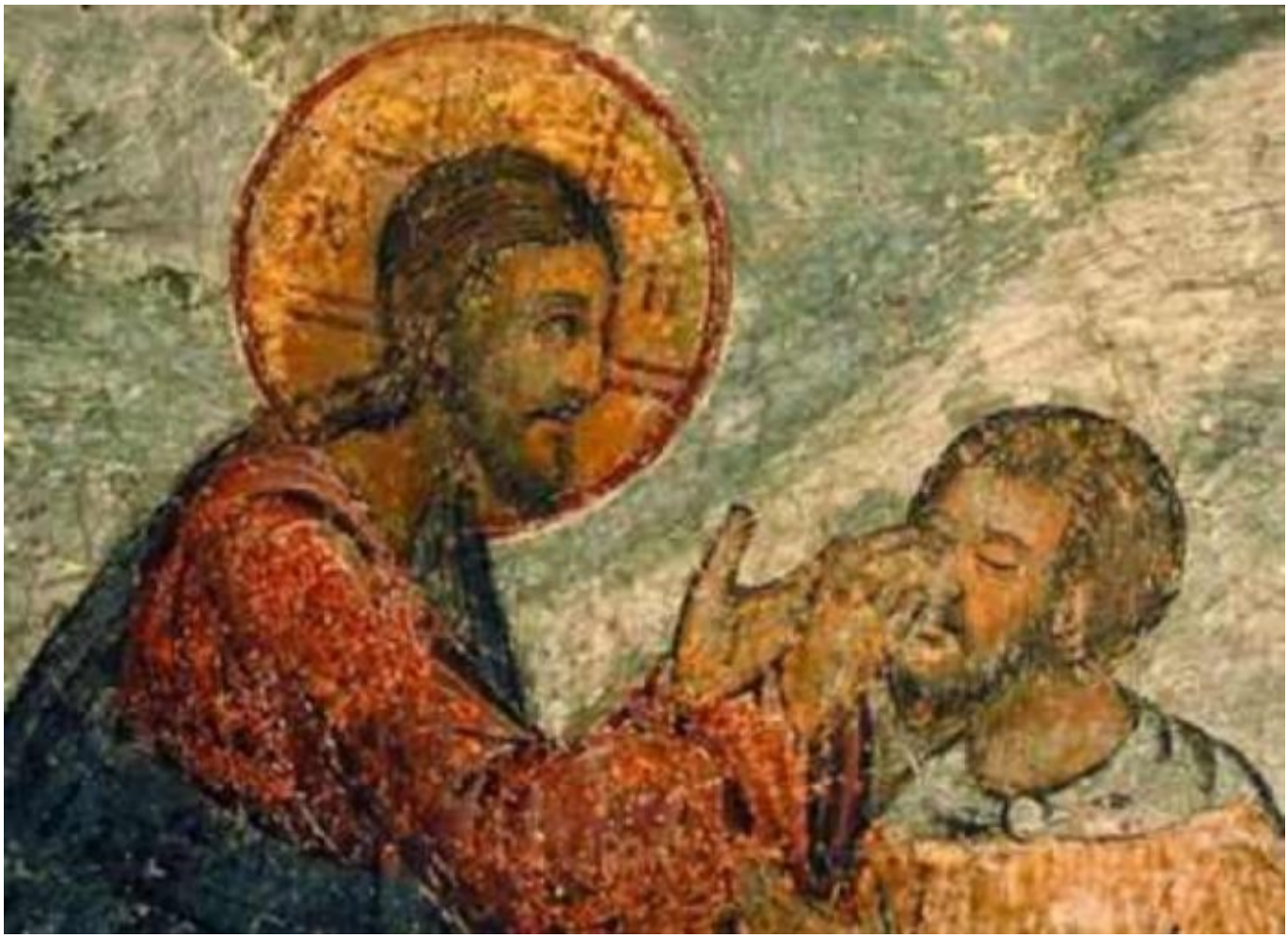

- Ιεροδιακόνου Ραφαήλ Μισιαούλη

Ο Κύριος επεσκέπτετο κάθε πόλη και περιοχή της Ιουδαίας, όπου εθεράπευε τους ανθρώπους από κάθε νόσο και κάθε σωματικό ελάττωμα, και εκήρυσσε μετάνοιαν, επιστρέφοντας τους πλανωμένους στη γνώση της αληθείας και επιβεβαιώνοντας τις διδασκαλίες με τα παράδοξα θαύματά του. Διότι οι άνθρωποι συνηθίζουν να πείθωνται και να υπακούουν όχι τόσον στα λόγια όσον στα έργα.

Ανεβαίνοντας ο Ιησούς για τα Ιεροσόλυμα, πέρασε από την Ιεριχώ. Έξω από την πόλη καθόταν κάποιος τυφλός, και ζητούσε τη βοήθεια των περαστικών, ζητιάνευε δηλαδή. Άκουσε την οχλαγωγία και ρωτούσε να μάθει τι συνέβαινε. Όταν του είπαν ότι περνούσε ο Ιησούς, αυτός χάρηκε σφόδρα διότι άκουσε για τον μέγα Διδάσκαλο και Ιατρό, για τα θαύμα που επιτελούσε. Προσπάθησε να τον πλησιάσει και τον παρακάλεσε να τον ιατρεύσει. Ο τυφλός παρακάλεσε τον Ιησού όπως

αναβλέψει. Δεν ζήτησε κάτι μικρόν και ευτελές από τον Θεόν και Δεσπότη ο τυφλός. Δεν ζήτησε κάτι μικρό και ευτελές, αλλά μόνον του έλεγε: «Κύριε, θέλω ίνα αναβλέψω». «Και οι προάγοντες επετίμων αυτώ ίνα σιωπήσει. Αυτός δε πολλώ μάλλον έκραζεν. Ιησού, υιέ Δαβίδ, ελέησόν με».

Αν δεν ήταν ένθερμος η πίστις του τυφλού, δεν θα εκραύγαζε περισσότερο, όταν τον πρόσταξαν να σιωπήσει. Γι' αυτό και αξιώθηκε να ερωτηθεί από το Σωτήρα και να τον πλησιάσει, και δεν απέτυχε του σκοπού του, αλλά έλαβε την ίαση.

Επιθυμία του τυφλού ήταν να πλησιάσει το Χριστό. Ήταν άνθρωπος που πίστευε στο Χριστό, εναπόθετε τις ελπίδες του σε Αυτόν, όχι επειδή αυτό λέει η παράδοση ή απλώς από επιφανειακή και τυπική σχέση, αλλά επειδή το ένιωθε μέσα του. Η προσφώνηση του στον Ιησού Χριστό, ως Υιό του Δαβίδ, μαρτυρεί και την βαθιά του γνώση και κατάρτιση στα ιερά κείμενα και τη διδασκαλία των Προφητών για το πρόσωπο του Θεανθρώπου, αλλά και για το έργο που θα επιτελούσε πάνω στη γη.

Πράγματι, όλα τα δύσκολα και επίπονα και ακόμη περισσότερο τα θλιβερά και επώδυνα, που δεν ημπορεί κανείς από τους ανθρώπους και από τους αγίους ακόμη να τα θεραπεύσει, ο ίδιος ο Χριστός τα εξαφανίζει και τα θεραπεύει με θαυματουργικό τρόπο, ως σοφός και επινοητής που είναι. Και δεν άνοιξε ο Κύριος μόνον τους εξωτερικούς οφθαλμούς του τυφλού, αλλά και τους εσωτερικούς, της ψυχής. Αυτό γίνεται φανερόν από το ότι μετά ταύτα τον ακολουθούσε και εδόξαζε τον Θεόν, λέει ο Άγιος Γεννάδιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Στη ζωή μας, σε διάφορες στιγμές, παρουσιάζονται μπροστά μας άνθρωποι με ποικίλες ανάγκες. Γι΄ αυτό ας μην εγκλωβιζόμαστε στο δικό μας άτομο, αλλά ας ανοίγουμε την καρδιά μας, τον εαυτό μας στον άνθρωπο που ζητά τη βοήθειά μας, είτε υλική είτε κυρίως πνευματική.

Ο τυφλός της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής συμβολίζει τους ταπεινούς και καταφρονημένους του κόσμου τούτου, αλλά ακόμη και την πνευματική κατάσταση του εαυτού μας, η οποία δυστυχώς έχει μειωμένη όραση. Παρόλα αυτά εμείς αντί να προσπαθούμε με τα ιατρικά μέσα της Εκκλησίας μας να αποκαταστήσουμε την όρασή μας, εντούτοις προτιμούμε να μείνουμε στάσιμοι με μειωμένη όραση. Κίνδυνος είναι όμως η όρασή μας να χαθεί εντελώς με αποτέλεσμα να μην βλέπουμε που βαδίζουμε. Παράδειγμα προς μίμηση ο τυφλός. Βλέπουμε την εμμονή του να φωνάζει στον Ιησού, δείγμα ότι πρέπει κι εμείς να εμμένουμε στην προσευχή μας, έστω και αν πολλές φορές τα αιτήματά μας δεν υλοποιούνται σύντομα. Ο Θεός δεν αδιαφορεί σε κανένα μας αίτημα. Αρκεί όμως κι εμείς να ζητάμε πράγματα προς το συμφέρον της ψυχής μας. Με την αργοπορία εκτέλεσης του αιτήματός μας γυμνάζεται η πίστις μας, η ελπίδα και η υπομονή μας.

Εξετάζουμε τον εαυτό μας για να δούμε σε τι υστερούμε, τι μας λείπει, να βελτιώσουμε την ψυχική μας κατάσταση.

Βλέπουμε τον τυφλό να ακολουθεί τον ευεργέτη του, να τον ευχαριστεί. Η ευχαριστία είναι απαραίτητο στοιχείο της προσευχής του Χριστιανού για τις τόσες ευεργεσίες του Θεού προς εμάς. Ο Θεός καθημερινά επεμβαίνει στη ζωή μας, άσχετα το ότι οι πλείστες φορές είναι απαρατήρητες. Με το θαύμα αυτό, όπως και με κάθε θαύμα, βοηθείται ο άνθρωπος να αναγνωρίσει το Θεάνθρωπο Κύριο ως απεσταλμένο του Θεού Πατέρα, και να προσφέρει τη δοξολογία του στον ίδιο το Θεό, παραδίδοντας παράλληλα τον εαυτό του στην αγάπη του Χριστού. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την προσέλκυση και έκχυση του θείου ελέους στον άνθρωπο, επιτυγχάνεται με την διαρκή υπέρβαση της αμαρτίας και τη βοήθεια των θεραπευτικών Μυστηρίων, της Θείας Ευχαριστίας και της Εξομολογήσεως.

Ας έχουμε καθημερινό μας στόχο να υπερβαίνουμε την αμαρτία, τα πάθη μας, και ακατάπαυστα να παρακαλούμε το Θεό μαζί με τον Ιερό Ψαλμωδό: «Το έλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου».